

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **X. X.**
bytem X.
zastoupen advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo náměstí 287/18, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2022, č.j. MV-207162-4/SO-2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 27. 10. 2021, č.j. OAM-59013-33/ZM-2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul, že žalobce jakožto držitel zaměstnanecké karty vykonával činnost, která není v souladu s tím, na jaké místo byla vydána zaměstnanecká karta. Žalobce vykonával od 10. 2. 2018 do 30. 9. 2019 práci pro společnost Gneap APOLLO group s.r.o., aniž by mu byl vydán souhlas se změnou zaměstnavatele, a aniž by byla změna ohlášena nebo by Úřad práce vydal povolení. Žalobce se proto dopustil výkonu nelegální práce. Neznalost zákona neomlouvá a je proto na žalobci, aby si opatřil dostatečné informace o tom, jaká jsou jeho oprávnění podle platné právní úpravy.
3. Žalobcově žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty nebylo vyhověno z důvodu výkonu nelegální práce, přičemž zákon nepřipouští, pokud jde o následek nelegální práce, žádné výjimky, za kterých by k zamítnutí žádosti nedošlo.
4. Zákon v případě žalobce neukládal správním orgánům zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, přesto žalovaný posoudil, zda napadeným rozhodnutím nebude zasaženo do závazku, který pro Českou republiku vyplývá z mezinárodních smluv a dospěl k závěru, že nikoliv. Žalobce netvrdil žádné skutečnosti, ze kterých by nepřiměřenost napadeného rozhodnutí vyplývala.

III. Žaloba

5. Žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí.
6. V žalobě namítal, že sice byly formálně naplněny znaky nelegální práce, ale je třeba posuzovat její závažnost, a to s ohledem na okolnosti případu, trvání nelegální práce a splnění podmínek pro zaměstnávání ze strany společnosti Gneap APOLLO group s.r.o. Shovívavý přístup k posuzování výkonu nelegální práce vychází i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2021 č.j. 7 Azs 118/2021-31. Poté, co žalobce odešel od původního zaměstnavatele z důvodu nedodržování podmínek pracovní smlouvy, žalobce v dobré víře nastoupil k novému zaměstnavateli, společnosti Gneap APOLLO group s.r.o., kde také byly řádně odváděny zálohy na veřejné zdravotní pojištění a důchodové a sociální pojištění. Žalobce vycházel ze skutečnosti, že disponuje platným oprávněním k pobytu.
7. Dále žalobce namítal, že žalovaný vycházel pouze ze skutečností v neprospěch žalobce. Zamítnutím žádosti se žalobce ocitl v situaci, která se svými následky blíží správnímu vyhoštění. Žalovaný nezohlednil okolnosti, za kterých skončil pracovní poměr žalobce u předchozího zaměstnavatele, ani to, zda žalobce mohl a měl vědět, že společnosti Gneap APOLLO group s.r.o. nesplnila podmínky zákona o pobytu cizinců při zaměstnávání držitele zaměstnanecké karty. Je otázkou, zda vůbec bylo v možnostech žalobce kontrolovat zaměstnavatele, zda splnil své závazky vůči žalobci a státním orgánům. Žalobce disponoval platným oprávněním k pobytu, platnou kartou zdravotní pojišťovny a zaměstnavatel za něj hradil odvody. Žalobce se vymezuje proti přepjatému formalismu správních orgánů s tím, že soud je povinen odchýlit se od doslovného znění zákona, pokud to vyžaduje účel zákona, historie jeho vzniku, systematická souvislost nebo principy mající základ v ústavně konformním právním řádu.

IV. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a pouze shrnul, že v průběhu správního řízení nedošlo k žádnému pochybení při aplikaci zákonných ustanovení a zásad. Napadené rozhodnutí je náležitě odůvodněno a je v souladu se zákonem.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem souhlasili (souhlas účastníků byl v souladu s větou druhou téhož ustanovení presumován).
10. Žaloba není důvodná.
11. Dle §42g odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) se zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení. Cizince, u kterého je podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno povolení k zaměstnání nebo který je uveden v § 98 zákona o zaměstnanosti, opravňuje zaměstnanecká karta k pobytu na území za účelem zaměstnání.
12. Dle §44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 věta první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky – krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na posledně oznámenou pracovní pozici.
13. Dle § 46 odst. 6 pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává (...) e) pokud cizinec vykonával nelegální práci (...).
14. Dle § 5 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, se pro účely tohoto zákona rozumí nelegální práci (...) práce vykonávaná cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v

rozporu se zaměstnaneckou kartou, kartou vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce (...).

15. Ze správního spisu vyplývá, že žalobci byla vydána zaměstnanecká karta na období od 26. 10. 2017 do 25. 10. 2019 se zaměstnavatelem MOS International družstvo. Žalobce by evidován jako zaměstnanec společnosti MOS International družstvo od 1. 11. 2017 do 30. 1. 2018. Od 10. 2. 2018 do 30. 9. 2019 byl žalobce zaměstnán u společnosti Gneap APOLLO group s.r.o. Dne 18. 9. 2019 podal žalobce žádost o prodloužení zaměstnanecké karty.
16. Žádost žalobce o prodloužení zaměstnanecké karty byla zamítnuta, protože správní orgány dospěly k závěru, že žalobce v období 10. 2. 2018 – 30. 9. 2018 vykonával nelegální práci. Aby se jednalo o nelegální práci, musí jít ve smyslu § 5 písm. e) zákona o zaměstnanosti o situaci, kdy cizinec vykonává práci 1) mimo pracovněprávní vztah, 2) v rozporu se zaměstnaneckou kartou nebo bez této karty, nebo 3) bez platného pobytového oprávnění, je-li vyžadováno. Podle žalovaného dopadá na jednání žalobce situace uvedená pod bodem 2).
17. Má-li jít o práci rozpornou se zaměstnaneckou kartou ve smyslu § 5 písm. e) bod druhý zákona o zaměstnanosti, musí zde existovat faktický rozpor co do druhu a místa takové práce [k tomu srov. Autoři: STÁDNÍK, J., KADLEC, M., DEKAN, J., SEIDL, P., PASTORKOVÁ M., KALVODA A. *Zákon o zaměstnanosti. Komentář*. Praha, Wolters Kluwer, 2023. Cit. dle ASPI, § 5]. O rozpor se zaměstnaneckou kartou půjde například tehdy, pokud cizinec vykonává práci u jiného zaměstnavatele (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. září 2021 č. j. 7 Azs 118/2021 -31 nebo ze dne 16. února 2023 č. j. 6 Azs 117/2022-33), na jiném místě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. dubna 2023 č. j. 4 Ads 25/2023-26) nebo realizuje práci jiného druhu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. září 2020 č. j. 2 Ads 83/2019-26). Rozpor se zaměstnaneckou kartou je tedy nutné chápat v tom smyslu, že cizinec vykonává práci jinak (jinde či pro někoho jiného), než jak mu vydaná karta stanoví.
18. Ze správního spisu vyplývá, že zaměstnanecká karta byla žalobci vydána na pracovní pozici u společnosti MOS International družstvo, přesto však žalobce v období od 10. 2. 2018 – 30. 9. 2018 pracoval u společnosti Gneap APOLLO group s.r.o., tedy v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou. To, že by snad žalobce změnu zaměstnavatele oznámil, ani netvrdil. Soud proto souhlasí se závěrem žalovaného, že toto jednání žalobce naplňuje znaky nelegální práce. Soud zdůrazňuje, že při zamítnutí neprodloužení zaměstnanecké karty z důvodu nelegální práce zákon uvážení správních orgánů nepředpokládá, správní orgány proto neměly prostor zvažovat, jak závažného protiprávního jednání se žalobce dopustil. Nadto, s ohledem na dobu, po kterou byla nelegální práce vykonávána, nelze toto jednání hodnotit jako bagatelní. Pro posouzení věci nemá relevanci, za jakých okolností skončilo zaměstnání žalobce u společnosti MOS International družstvo. Pokud žalobce nebyl spokojen s pracovními podmínkami v zaměstnání, na které mu byla vydána zaměstnanecká karta, mohl zaměstnavatele sice změnit, ale přizpůsobit svůj postup požadavkům zákona o pobytu cizinců, tj. především změnu oznámit. Stejně tak není významné, že zaměstnavatel za žalobce odváděl povinné

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

zálohy na zdravotní, sociální a důchodové pojištění. To, zda zaměstnavatel plnil své povinnosti vůči příslušným orgánům státní správy v daných oblastech nijak nesouvisí s tím, zda žalobce pracoval v rozporu se svou zaměstnaneckou kartou. Soud poukazuje na duální charakter zaměstnanecké karty, opravňující cizince jak k pobytu na území České republiky, tak k zaměstnání. Nelze proto na situaci žalobce nahlížet tak, že pokud za něj byly placeny povinné zálohy, je jeho protiprávní jednání bez negativních dopadů. Zákon o pobytu cizinců je založen na tom, že pobyt cizince na území ČR musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním či studiem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011 – 81), přičemž pobyt žalobce byl odůvodněn jeho zaměstnáním u společnosti MOS International družstvo, což žalobce nerespektoval.

19. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2021 č.j. 7 Azs 118/2021- 31 soud nepovažuje za případný z toho důvodu, že se týká jiného ustanovení zákona o pobytu cizinců a vykládá pojem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“, který nyní aplikované ustanovení vůbec neobsahuje.
20. Argument, že žalobce nemohl kontrolovat postup svého zaměstnavatele soud shledává zcela nepřipadným, neboť tak nepochybně mohl učinit z pozice zaměstnance například dotazem na svého zaměstnavatele, anebo kontaktovat přímo příslušné pracoviště Ministerstva vnitra. Není ani pravdou, že by žalovaný vycházel pouze ze skutečností v neprospěch žalobce, naopak dle mínění soudu odůvodnění napadeného rozhodnutí dobře a věrně odráží obsah správního spisu. Žalovaný opřel napadené rozhodnutí zejména o potvrzení o zaměstnání žalobce vydané společností Gneap APOLLO group s.r.o. a výpověď samotného žalobce. Žalobce ani žádné konkrétní skutečnosti, které by bylo možno hodnotit v jeho prospěch (vyjma již shora zmíněných), a správní orgány tak neučinily, neuvedl. Pokud jde o argument žalobce, že se jeho situace blíží správnímu vyhoštění, soud poukazuje na rozhodnutí ze dne 15. 12. 2020 č.j. KRPA-318348-11/ČJ-2020-000022-SV, které je součástí správního spisu, a jímž bylo žalobci správní vyhoštění uloženo. Žalobce tedy, bez ohledu na napadené rozhodnutí, již následky správního vyhoštění pociťuje, stěží tak může tvrdit, že se jedná o újmu způsobenou napadeným rozhodnutím.
21. Soud uzavírá, že v postupu správních orgánů ani odůvodnění napadeného rozhodnutí nespátňuje přepjatý formalismus. Správní orgány řádně zjistily skutkový stav, na který aplikovaly příslušnou právní normu a v jednání žalobce správně rozeznaly rysy nelegální práce.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal důvodným žádný z předestřených žalobních bodů, ani neshledal žádnou vadu, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a pro kterou by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
23. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. prosince 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.